Lietas arhīva Nr. A42-00368-18/6
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:0427.A420196717.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 27.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties pieteicējas SIA „/nosaukums/" likumiskajam pārstāvim /pers. A/ un juridiskās palīdzības sniedzējam /pers. B/,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Janai Šķirpai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA „/nosaukums/" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2017.gada 7.marta lēmuma Nr.30.2-22.8/1409 „Par SIA „/nosaukums/" sūdzības izskatīšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Audita rezultātā ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvaldes Lielo nodokļu maksātāju pirmās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2016.gada 11.oktobra lēmumu Nr.30.2-23.13/50020 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) (*lietas 1.sējuma 29.-76.lapa*) pieteicējai SIA „/nosaukums/" papildus nomaksai budžetā noteikts pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) 731,87 EUR, soda nauda 219,56 EUR, nokavējuma nauda 43,99 EUR, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 968 473,67 EUR un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 290 542,11 EUR, nepiemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus nomaksai budžetā noteiktajai soda naudai. Vienlaikus pieteicējai atteikts atmaksāt PVN par 2014.gada novembri 191 027,77 EUR apmērā, par 2014.gada decembri 294 354,81 EUR apmērā, par 2015.gada janvāri 482 228,06 EUR apmērā.

Ar VID ģenerāldirektores 2017.gada 7.marta lēmumu Nr.30.2-22.8/1409 „Par SIA „/nosaukums/" sūdzības izskatīšanu" (turpmāk – Lēmums) (*lietas 1.sējuma 10.-28.lapa*) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu, jo tas ir balstīts uz pieņēmumiem un sakritībām, kas nevar būt par objektīviem pierādījumiem.

VID konstatējums par adreses, amatpersonas un pilnvarotās personas nomainīšanās saistību ar saskaņotām darbībām ir pieņēmums, kas nav pamatos ar konkrētiem pierādījumiem, un šim apstāklim nav izšķirošas nozīmes, lai konstatētu darījumu esamību vai neesamību. Pieteicēja juridisko adresi nomainīja 2014.gada 20.novembrī, bet SIA "Aplikata" 2014.gada 10.novembrī, līdz ar to amatpersona un pilnvarotā persona uzņēmumos mainījās dažādos laikos.

Pretēji VID norādēm SIA "Aplikata" valdes loceklim /pers. F/ nebija nepieciešamība saņemt darba atļauju, jo viņš bija vienīgais minētās sabiedrības dibinātājs un valdes loceklis, kurš uzņēmuma valdes locekļa pienākumus pildīja bez atlīdzības, un šādā situācijā darba līgums un darba atļauja nav nepieciešama. Turklāt pretēji VID konstatējumam pieteicējas rīcībā ir informācija, ka /pers. G/ bija saņēmis atļauju no /pers. F/ slēgt darījumus virs 1000 EUR ar pieteicēju, ko var apliecināt pats /pers. F/. Tas, ka /pers. H/ un /pers. I/ atstāja bez ievērības VID uzaicinājumu sniegt paskaidrojumus, nevar būt pierādījums apstāklim par darījumu esamību. No lēmuma neizriet, vai VID darbinieki ir pielikuši visas pūles šo paskaidrojumu iegūšanai vai tikai aprobežojušies ar formālu aicinājuma izsūtīšanu.

Pretēji VID norādēm pieteicēja bija pārliecinājusies par SIA "Aplikata" spēju piegādāt preci, kā arī minētā sabiedrība pildīja līgumā noteiktos pienākumus un šo preci piegādāja saskaņā ar panākto vienošanos. Neviens normatīvais akts nenosaka, kādi drošības pasākumi ir jāievēro pārnēsājot/pārvadājot zelta granulas. Minētais ir katra paša risks un atbildība. /pers. G/ nododot preci, tā tika pārbaudīta, klātesot abām pusēm. VID secinājums par to, ka nevar apgalvot, ka analīzes veiktas zeltam, kuru tieši /pers. G/ nogādāja pieteicējai, ir absurds un nav pamatots ar objektīviem pierādījumiem, jo /pers. G/ nav pienākuma piedalīties preču nodošanā un saņemšanā no "Latvijas proves birojs".

Saistībā ar SIA "Aplikata" pilnvarotās personas /pers. G/ liecībām VID Finanšu policijas pārvaldei pieteicēja norāda, ka tai nav saprotams kādā procesuālā statusā un pie kādiem apstākļiem /pers. G/ ir sniedzis attiecīgās liecības. Pieteicējas ieskatā VID darbiniekiem /pers. G/ paskaidrojumi bija jāiegūst tieši, nevis izmantot krimināllietas ietvaros iegūtās liecības, kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma normām ir noslēpums un līdz galējam procesuālajam noregulējumam nav izpaužamas.

VID secinājums par zelta iepakojumu neatbilst objektīvai patiesībai, jo plastmasas burciņas bija iepakotas maisos. Nododot preci, maisi tika atvērti, un no turienes tika izņemtas plastmasas burciņas, ko var apliecināt pats /pers. G/.

Saistībā ar iestādes apsvērumiem par zelta granulu iesniegšanu pārbaudei VSIA „Latvijas proves birojs" pieteicēja norāda, ka neviens normatīvais akts nenosaka zelta iepakojumu un procedūru, kāda būtu jāievēro, nododot zeltu minētajam birojam. Ir tikai loģiski, ka pieteicēja veica zelta pārbaudi. Savukārt apgalvojums par pieteicējas iespējām katru reizi iesniegt testēšanai un atkārtotai resertifikācijai vienas un tās pašas zelta granulas ir nepamatots un bez objektīviem pierādījumiem.

Nesavlaicīgu norēķinu un soda sankciju nepiemērošanas sakarā pieteicēja norāda, ka saimniecisko darījumu partneri savas attiecības kārto uz savstarpējo vienošanās pamata, un sodu sankciju piemērošana vai nepiemērošana ir katra darījuma partnera izvēle, kas notiek ļoti reti, ja tiek plānota turpmākā sadarbība, kas atbilst normālai praksei.

Pieteicēja nevar paskaidrot preču izsniegšanas datumu atšķirības, tomēr uzskata, ka datuma atšķirības nevar liecināt par darījumu esamību/neesamību starp SIA "Aplikata" un pieteicēju.

Apstāklis, ka, uzsākot biznesu, pieteicējai ir tikai divi darījuma partneri, neliecina par neatbilstību normālai komercpraksei. Lai izvirzītu šādu apgalvojumu, VID bija jādefinē, kas ir normāla komercprakse zelta tirdzniecības jomā.

Pieteicēja nedrīkst nest atbildību par saviem darījumu partneriem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nesniedz informāciju vai grāmatvedības dokumentus nodokļu administrācijai. Pieteicēja VID ir iesniegusi visu nepieciešamo dokumentāciju, kas apstiprina preces nosūtīšanu un naudas plūsmu.

[3] 2017.gada 12.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums (*lietas 1.sējuma 89.-90.lapa*), kurā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, pieteikums tiek uzskatīts par nepamatotu un noraidāmu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasījumu uzturēja, bet atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. G/.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu pieteicējai veiktas korekcijas darījumos ar SIA "Aplikata" un darījumos, kas saistīti ar zelta piegādi, jo VID nonācis pie secinājuma, ka pieteicēja apzināti ir iesaistījusies mākslīgu zelta iegādes darījumu formēšanā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā, kam pieteicēja nepiekrīt.

Tātad lietā pārbaudāmi VID apsvērumi un Lēmuma kā pieteicējai nelabvēlīga administratīvā akta tiesiskums.

[6] Pārbaudot audita veikšanas termiņus un procesuālo kārtību, kā arī amatpersonu kompetenci *(lietas 2.sējums, 2.- 15.lapa)*, tiesa atzīst to par ievērotu. VID ir izvērtējis visus lietas apstākļus, ieguvis informāciju un kompetences robežās pieņēmis Lēmumu. Pieteicējai tāpat ir bijusi nodrošināta iespēja līdzdarboties procesā, sniegt paskaidrojumus un pierādījumus *(lietas 2.sējums, 58.lapa)*.

Pieteicēja ir izteikusi iebildumus par to, ka auditā izmantotas /pers. G/ sniegtās liecības kriminālprocesā, jo uzskata, ka VID bija jāiegūst /pers. G/ paskaidrojumi patstāvīgi. Vispirms norādāms, ka šādus paskaidrojumus VID ir ieguvis 2015.gada 17.maijā *(lietas 4.sējums, 265.lapa),* un tie ir tikuši vērtēti kā pierādījumi. Savukārt jautājumā par /pers. G/ paskaidrojumiem VID Finanšu policijai ir stabila tiesu judikatūra, kas atzīst šādus paskaidrojumus par pieļaujamiem pierādījumiem, proti, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2015.gada 10.aprīļa nolēmumā lietā Nr.SKA-0242/15 norādīts, ka „atbilstoši Administratīvā procesa likuma 167.pantam viens no pieļaujamiem pierādīšanas līdzekļiem administratīvajā procesā ir rakstveida pierādījumi. Proti, ziņas par faktiem, kuriem ir nozīme lietā, un šīs ziņas ar burtu, ciparu un citu rakstveida zīmju vai tehnisku līdzekļu palīdzību ierakstītas dokumentos, citos ierakstos, kā arī attiecīgās ierakstu sistēmās.

Augstākā tiesa savā praksē jau vairākkārt ir norādījusi, ka gan personas iestādē sniegtie paskaidrojumi, kas iegūti, konstatējot un vācot faktus, gan citā procesā iegūtās liecības tiesā ir atzīstamas par rakstveida pierādījumiem (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2006.gada 24.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-20/2006 13.2.punktu, 2007.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-154/2007 11.punktu; 2012.gada 8.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-159/2012 7.punktu*). Apstāklis, ka kriminālprocesā savāktie pierādījumi nav tikuši pārbaudīti tiesas sēdē, izskatot krimināllietu Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, neliedz iespēju šos rakstveida pierādījumus izmantot un vērtēt, izskatot administratīvo lietu. Abi procesi (kriminālprocess un administratīvais process) ir patstāvīgi un tādēļ nav atkarīgi viens no otra citastarp attiecībā uz iegūtajiem pierādījumiem un to novērtējumu".

Arī Administratīvā rajona tiesa norāda, ka kriminālprocesā, kas saistāms ar noziedzīgiem nodarījumiem nodokļu jomā, ir obligāti jākonstatē noziedzīga nodarījuma sastāvs, lai kādai personai piemērotu tiesību normās noteiktās sankcijas. Administratīvajā procesā, kas skar nodokļu samaksas pienākumu pret valsts budžetu, pierādīšanas kritēriji neizvirza atbildētājam pienākumu pierādīt noziedzīga nodarījuma sastāvu, pirms pieņemt lēmumu par nodokļu maksājumu korekcijām. Pieņemot šādus lēmumus, iestādei ir jāiegūst tāds pierādījumu kopums, kas ļauj izdarīt nepieciešamo secinājumu par to, vai personas darbības ir bijušas vērstas uz mērķi gūt nepamatotas fiskālas priekšrocības. Ja iegūto pierādījumu kopums nav pietiekams, šāds administratīvais akts ir atceļams. Konkrētajā lietā VID pamatoti ir ieguvis un vērtējis minētās ziņas, tās ir atzīstamas par pieļaujamām un izmantojamas administratīvā akta pamatojumā.

Attiecībā uz kriminālprocesu norādāms, ka kā pierādījumu un pamatojumu Lēmuma atcelšanai pieteicēja ir iesniegusi tiesai VID Finanšu policijas pārvaldes Pirmās izmeklēšanas daļas vecākās izmeklētājas 2017.gada 20.septembra lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu daļā, proti, secinot, ka izmeklēšanas gaitā netika iegūti pierādījumi un nav iespējams savākt pierādījumus, ka pieteicējas amatpersona ar iepriekšēju nodomu būtu veicis, organizējis, uzkūdījis, vai atbalstījis darbības, lai SIA "Aplikata" izvairītos no nodokļu nomaksas, vai izdarījis darbības, lai nelikumīgi no VID saņemtu PVN pārmaksas atmaksu, kriminālprocess Nr.11817001915 izbeigts daļā par iespējamu pieteicējas izvairīšanos no nodokļu nomaksas, laika periodā no 2014.gada novembra līdz 2015.gada janvārim, veicot darījumus ar SIA "Aplikata" pēc Krimināllikuma 218.panta 2.daļas *(lietas 10.sējums, 234.lapa)*.

Vērtējot šo pierādījumu, tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu pamats Lēmuma atcelšanai vai ietekmētu tā tiesiskumu. Administratīvā rajona tiesa jau norādīja, ka administratīvais process un kriminālprocess ir divi patstāvīgi procesi, no kuriem kriminālprocesā pastāv nevainīguma prezumpcija un visas šaubas tiek vērtētas par labu personai, kura var tikt saukta pie kriminālatbildības. Administratīvajā procesā, tostarp, nodokļu jomā, lai personai iestātos nodokļu samaksas pienākums, ir pietiekami, ja pierādījumu vērtējums kopsakarā ar ticamu iespējamību ļauj izdarīt secinājumu par personas negodprātību nodokļu samaksas jomā, tostarp, tiesu praksē nostiprināts, ka nodokļu samaksas pienākumu rada ne tikai tas, ka persona ir zinājusi, ka iesaistās darījumā, kurs mērķis ir nepamatotu fiskālu priekšrocību iegūšana, bet arī tas, ka personai vajadzēja zināt, ka tā iesaistās šādā darījumā. Minētais attiecīgi ir saistāms ar pierādījumiem un administratīvā akta pamatojumu, kam netiek izvirzītas tādas prasības kā lēmumam, ar kuru personas tiek sauktas pie krimināatbildības. Tāpēc, ja kriminālprocesuālā lēmumā ir norāde, ka pieteicējas amatpersonai nav bijis iepriekšējs nodoms noziedzīga nodarījuma veikšanā, un nav pierādījumu par šādām darbībām, administratīvajā procesā tam nav izšķiroša nozīme.

[7] Pieteicējai netiek atzīti darījumi ar SIA "Aplikata" 2014.gada oktobrī, novembrī, decembrī un 2015.gada janvārī, februārī, martā.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi ir izmantoti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Tātad no minētā tiesiskā regulējuma ir secināms, ka priekšnodoklis atskaitāms, ja abi darījuma dalībnieki ir reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā, ja ir izrakstīts un saņemts atbilstošs nodokļa rēķins, ja ir saņemtas nodokļa rēķinā norādītās preces un pakalpojumi no nodokļa rēķinā norādītās apliekamās personas, un ja šīs preces un pakalpojumi izmantoti nodokļu maksātāja saimnieciskajā darbībā ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Turklāt nodokļa rēķinam iepriekš minētā likuma izpratnē ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam, kas atzīts arī Augstākās tiesas judikatūrā.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad par katru darījumu pieteicēja ir iesniegusi attaisnojuma dokumentus – līgumus, rēķinus, preču nodošanas –

pieņemšanas aktus. Minētais liecina, ka dokumentāli pieteicējas darījumi ir tikuši noformēti. Tomēr dokumentu esamība ir tikai viens no priekšnoteikumiem, lai darījumu atzītu par tādu, kas dod tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem. Tāpēc VID pamatoti ir veicis darījumu saturisku izvērtēšanu, nonākot pie secinājuma, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir liedzamas.

Kā liecina darījuma dokumenti, tad pieteicēja ar SIA "Aplikata" ir sadarbojusies salīdzinoši neilgu laika periodu un darbība ir pārtraukta. Faktiski pieteicējai SIA "Aplikata" ir vienīgais darījuma partneris zelta apritē.

Par savu saimniecisko darbību /pers. A/ kā pieteicējas likumiskais pārstāvis 2015.gada 28.maija paskaidrojumā ir norādījis, ka pieteicēja nodarbojas ar zelta realizāciju. No 2015.gada februāra uzņēmums darbību neveic, jo SIA "Aplikata" nevar nodrošināt atbilstoša apjoma piegādes. Parāds SIA "Aplikata" ir apmēram 30% no visas saņemtās preces – apm. 1,8-2 miljoni eiro. Šādu summu pieteicējai ir parādā Dānijas uzņēmums *Norman Technics K/S* par piegādāto zeltu. Līgumā noteikts, ka pirmie 30% jāmaksā 15 dienu laikā, pārējie – 180 dienu laikā, līdz ar to uzskatāms, ka parējās summas tiks saņemtas līgumā noteiktajā termiņā un samaksāts parāds SIA "Aplikata". Ar naudas līdzekļiem rīkojas un pārskaitījumus veic pats. Bankas konti ir atvērti Latvijā un Polijā. Polijā arī/pers.F/ uzņēmumam ir konts. /pers.F/palīdzēja atvērt kontu Polijā, pateica dokumentu paketi, abi brauca uz Poliju, vienlaicīgi atvērt kontus. Naudas jautājumi tika apspriesti tikai ar/pers.F/. Klātienē tikās 2 vai 3 reizes. Zeltu veda Vasīlijs uz ofisu. Mugursomā, bez apsardzes. Viņš atveda plastmasas burkās, katrā var ietilpt apm. 5 kg zelta granulu, katru reizi pa vienai burciņai. Ofisā pārsvērām, izberot granulas paketē. Pēc pusstundas /pers. A/ vedis zeltu uz proves biroju analīzei. Šādas darbības tiek veiktas katru otro dienu, izņemot brīvdienas. Ja nodod zeltu līdz 10tiem, tad atbilde ir tajā pat dienā četros. Katra nākamā zelta piegādes bija, kad par iepriekšējo bija saņemtas analīzes. Tāpēc nākamā piegāde bija, kad par iepriekšējo saņemtas analīzes. Pēc saņemšanas novieto seifā un gada nākamo piegādi. Kad ir uzkrāti apm. 20 kg, varbūt vairāk, bet ne vairāk kā 30 kg, zelts var tikt nodots realizācijai. Zelta granulas tiek ievietotas plastmasas burciņās (aizgriežot vāciņu, ievieto plombas, ja griež vaļā, tad plomba tiek bojāta neatgriezeniski). Burciņas tika ievietotas koka kastē, vestas uz uzņēmumu SIA "Green Carrier", kas atrodas lidostas teritorijā. Prece izlido pēc 2-3 dienām, pakalpojums tiek apmaksāts, nodošanas brīdī parakstīts akts. Kad prece ir Dānijā, /pers. A/ paziņo darījumu partnerim epastā *(lietas 4.sējums, 262.-263.lapa)*.

Tātad paskaidrojumos iestādei un arī tiesai pieteicēja dara zināmu, ka veikusi saimniecisko darbību un izskaidro tās norisi. Jānorāda, ka VID Lēmumā vairākkārt ir izteicis norādes, ka sadarbības pazīmes starp abiem uzņēmumiem neatbilst pieņemtai komercpraksei, par ko pieteicējai ir iebildumi. Tiesas ieskatā VID apsvērumi ir pareizi, jo arī tiesa paužviedokli, ka normālai komercpraksei neatbilst divu uzņēmumu vienlaicīga darbības uzsākšana, bez nodrošinājuma, tostarp, nododot zeltu miljonu vērtībā, bez kredītvēstures, sadarbojoties tikai savstarpēji, īsu laika periodu, par ievērojamām naudas summām (apgrozot miljonus), pēcāk nesaņemot samaksu par preci, kas tiek atdota darījumu partnerim bez jebkādas garantijas vai apdrošināšanas, paliekot parādā 1,8 – 2 miljonus eiro un necenšoties šos līdzekļus atgūt. Jo, kā zināms uz lietas izskatīšanas brīdi, tad nav pierādījumu par to, ka kādas summas termiņā, kā skaidrojis /pers. A/, būtu saņemtas un samaksātas. Tāpat netika uzsākti arī nekādi piedziņas procesi un SIA "Aplikata" tika likvidēta. Tātad pieteicēja naudu nesaņēma, partneris, kam naudu būtu jāmaksā, likvidēts, bet tai pat laikā ar šiem noformētajiem darījumiem ar zeltu pieteicēja uzrādījusi nodokļos pārmaksu 969 205,54 EUR, ko tā vēlas saņemt no valsts budžeta. Tāpēc pamatotas ir arī VID norādes, ka šajos darījumos acīmredzama ir pieteicējas interese. Savukārt visi pārējie apstākļi, kas redzami gan iestādei, gan tiesai no plašāka skatupunkta, kas iegūts, skatot citas un daudzskaitlīgas lietas par nepamatotiem centieniem iegūt fiskālas priekšrocības no valsts budžeta priekšnodokļa veidā, liecina, ka pieteicējas darījumi ar SIA "Aplikata" atbilst tieši šādām pazīmēm nodokļu krāpšanas jomā no administratīvā procesa viedokļa. Tiesa vēlreiz atkārtoti norāda, ka administratīvajā procesā nav jāpierāda noziedzīga nodarījuma sastāvs. Un, ja tas šajā procesā nav jāpierāda, tad tiesai ir pamats atzīt, ka VID pierādījumus ir pareizi novērtējis un nonācis pie pareiza secinājuma, ka SIA "/nosaukums/" darījumi ar SIA "Aplikata" un vēlākie atsavināšanas darījumi ar 0% nodokļa likmi, kas arī ļauj palielināt priekšnodokļa apjomu, netiek atzīti. Ja pieteicēja uzskata, ka minētais ir normāla komercprakse, un VID secinājumi ir kļūdaini, tad pierādījumu vērtējumā tiesa atzīst par pareiziem VID secinājumus.

[8] SIA "Aplikata" pārstāvis darījumos ar pieteicēju ir bijis /pers. G/, kurš vairākas reizes sniedzis paskaidrojums gan VID, gan bijis izsaukts kā liecinieks uz tiesu.

Sākotnējais paskaidrojums VID sniegts 2015.gada 17.maijā, kurā /pers. G/ norāda, ka no 2014.gada novembra ir SIA "Aplikata" izpilddirektors. Uzņēmums nodarbojas ar zelta lūžņu iegādi, nodošanu pārstrādei un zelta graudu tālāku pārdošanu. Pārstrāde no proves 585 uz 999 (57% no svara zaudē pie pārstrādes). Zelta lūžņi tiek iegādāti no Polijas uzņēmuma "Dalorit", pārstrādi veic *Climapol* un tālāk zelta graudi tiek pārdoti pieteicējai. Otrs darījumu veids ir platīna iegāde no SIA "Mapaer" un pārdošana Čehijas uzņēmumam *Poligraf*. Savukārt no Čehijas uzņēmuma iegādājās investīciju zeltu un pārdeva SIA "Mapaer". 2014.gada novembrī /pers. G/ meklējis darbu "ss" reklāmā un /pers. F/piezvanīja un to piedāvāja. 2014.gada 5.novembrī bijuši pie notāra, lai noformētu pilnvaru. Alga bija 500 EUR, pēc 3 mēnešiem 700 EUR. Polijas piegādātāju pateica/pers. F/, pārstrādes uzņēmumu /pers. G/ atrada *google*. Pircējs SIA "Aplikata" atrada caur saitu prove.lv. Pēc ss.lv /pers. G/ atradis un pieņēmis darbā grāmatvedi un menedžeri. Decembrī vēlreiz ticies ar /pers. F/ pie ofisa. Informācijas apmaiņa notiek pa telefonu un epastu, kurus /pers. G/ neatceras. Ar naudas līdzekļiem /pers. G/ nerīkojās, maksājumus neveica, saņemto naudu nekontrolēja. Norēķinu konta izdrukas saņēmis 1 x mēnesī un nodevis grāmatvedei. Algu saņēmis uz savu kontu. Braucis uz Poliju pēc zelta lūžņiem viens pats ar nomātu mašīnu no SIA "Pronlogistic" *Mercedes Benz*, sudrabotu. Zelta lūžņus paņēmis no Polijas uzņēmuma "Dolorit" Varšavā 60 kg, speciālos maisos 30 kg. Parasti pārsver. Tad lūžņi vesti uz Kvandzinu. Pārstrāde ilgst 3-5 dienas. Reizēm braucis mājās, reizēm palicis tur. Tad saņēmis zelta granulas 999 proves 35 kg divos maisos. Viena tāda brauciena zelta vērtība ir apm. 1 miljons. Apdrošināšanas un apsardzes nebija. Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ atrada SIA "Aplikata" caur prove.lv un zvanīja uz ofisu. Tikās ofisos. Zelta graudus veda uz pieteicējas ofisu Ģertrūdes ielā 66. Zeltu uz pārbaudi nodod pieteicēja un pēc tam iedod /pers. G/ dokumentus par pārbaudi. Tikai pēc tam tiek parakstīta galējā pavadzīme atkarībā no Londonas biržas cenas uz to dienu. Par parādiem un norēķiniem ar pircējiem un piegādātājiem /pers. G/ nav informācijas. Kādas naudas summas ir parādā pieteicēja un cik SIA "Aplikata" ir parādā Polijas uzņēmumam, /pers. G/ nezina. Par pilnvarā norādītajām tiesībām veikt darījumus ar limitu līdz 1000 EUR ir informēts, bet domā, ka atsauce uz valdes lēmumiem par darījumiem virs šīs summas ir kļūda, jo par to /pers. G/ neko nezina *(lietas 4.sējums, 265.-268.lapa)*.

2015.gada 28.oktobrī /pers. G/ nopratināts liecinieka statusā Finanšu policijā, kur paskaidrojums uz uzdotajiem jautājumiem bija detalizētāks, lai arī pamatā saturēja jau VID sniegtās ziņas. /pers. G/ paskaidroja, ka 2014.gada oktobrī vai novembrī aizgājis no darba un meklējis jaunu darbu, ievietojot sludinājumu ss.lv. Pēc kāda laika piezvanījis vīrietis /pers. F/ un piedāvājis menedžera darbu. Nākamajā dienā vai pēc pāris dienām satikušies Elizabetes ielā 75, kur uzzinājis, ka /pers. F/ ir uzņēmums, kas nodarbojas ar dārgmetālu tirdzniecību, paskaidrojis par darba pienākumiem un algu. /pers. G/ piekritis un tad ar /pers. F/ iegājuši Elizabetes ielā 75 un noslēguši līgumu par ofisu. Pēc tam /pers. F/ lūdzis aiziet /pers. G/ pie notāra, lai noformētu pilnvaru, ka viņš var pārstāvēt SIA "Aplikata". Saņēmis visus SIA "Aplikata" dokumentus, ofisa atslēgas un naudu 500 EUR, kā arī sim karti ar pieslēgumu SIA "Aplikata". /pers. G/ gājis uz ofisu, nopircis datoru, printeri. Aptuveni nedēļu staigājis uz ofisu un neko nedarījis. Pēc tam piezvanījusi sieviete /pers. J/, kura teikusi, ka zvana pēc sludinājuma par grāmatvedi. Pats nekādus sludinājumus /pers. G/ nebija licis, taču grāmatvede atnāca. Vēlāk viņš tai nodevis EDS piekļuves datus. Grāmatvede uz ofisu gāja ne biežāk kā 1 reizi nedēļā. Kādu laiku strādājis arī menedžeris /pers. H/, kuru arī /pers. G/ darbā nav pieņēmis, bet pieļauj, ka to izdarījis /pers. F/. SIA "Aplikata" bija norēķinu konts Polijas bankā, Norvik bankā, ko /pers. G/ redzēja no norēķinu dokumentiem. Nekādus norēķinus /pers. G/ nav veicis. Kā /pers. G/ sapratis, visi darījumu partneri bija /pers. F/ paziņas, tāpēc problēmām ar

dokumentiem nevajadzēja būt. Par dokumentiem pats vispār nav domājis, tikai darījis to, ko lika darīt. Par poļu partneriem var paskaidrot, ka vismaz nedēļu pēc iekārtošanās darbā /pers. F/ zvanījis un teicis, ka vajadzēs braukt uz Poliju, pateicis, ka vajadzēs noīrēt mašīnu, ka naudu iedos viņa cilvēks. Šis cilvēks arī atnāca uz ofisu un iedeva naudu aptuveni 400 EUR, otrā reizē – 900 EUR. Sludinājumos atradis automašīnu nomu un paņēmis nomā mašīnu Mercedes Benz uz 1 nedēļu, aptuveni 19.11.2014. Pēc pāris dienām zvanījis /pers. F/ un teicis, lai braucu uz Kwidzin pēc zelta. Tai pat vai nākamajā dienā uz epastu atnāca vēstule no Polijas uzņēmuma "Klimapol", ka var braukt pēc zelta. Pieļauj, ka braucis 21.11.2014. Ticies ar /pers. D/ ofisā, kur saņēmis 2 maisus, kas bijuši aptuveni 30 cm plati un 50 cm gari, aizvilkti ar plastmasas savilcēju. Pirms nodošanas maisus nosvēra un /pers. D/ svaru ierakstīja aktā. Pēc tam maisus un dokumentus /pers. G/ atvedis uz Latviju. Maisus nav atvēris un neredzējis saturu. Nebojājot maisus, apskatīties nebija iespējams, bet pēc taustes tur bija granulas. Maisus aiznesis /pers. A/, kurš iedeva parakstīt līgumu par to, ka SIA "Aplikata" pārdod zeltu, kas atrodas minētajos maisos, kā arī rēķinu, kurus parakstījis. Saņemtos dokumentus pēc tam atdevis grāmatvedei. Tas, ka dokumentus deva /pers. A/, /pers. G/ nav šķitis aizdomīgi, jo naudu saņēmis par to, lai atved maisus, un nekur nav iedziļinājies. Atbildot uz jautājumiem par braucieniem uz Poliju, /pers. G/ norādīja, ka 14.11. vispār nav bijis Polijā, taču, ja uz dokumentiem ir viņa paraksti, iespējams tos iedeva parakstīt kaut kad vēlāk, jo nav iedziļinājies, ko paraksta. Kur likts, tur parakstījies. Pēc kāda laika atkal /pers. F/ teicis, ka jābrauc uz Kwidzin pēc zelta maisiem. Šoreiz iznomāta automašīna BMW un atkal saņēmis 2 maisus un dokumentus. Uz Varšavu iepirkt zelta lūžņus braucis tikai 2 reizes, vienu reizi 2014.gada decembrī, vienu reizi 2015.gada janvārī. Varšavā saticis /pers. C/, saņēmis tādus pašus maisus kā Kwidzin un dokumentus. Arī šos maisus nav atvēris, bet pēc taustes tur noteikti nebija granulas. Tad saticies ar /pers. D/ Varšavā, bet otrajā reizē maisus vedis uz Kwidzin. Datumos 14.11.2014., 4.12.2014. un 2.01.2015. Polijā nebiju. Bet kopumā Kwidzin /pers. G/ bijis 5 reizes. Tāpēc atzīst par nenotikušiem arī 19.11.2014., 9.12.2014. un 5.01.2015. darījumus, jo par tiem neko nezina, Polijā nav bijis. Attiecībā uz darījumiem, kuros personīgi piedalījās norāda, ka maisus neatvēra ne reizi, tāpēc nevar apgalvot, ka tajos maisos bija zelts. Tāpat /pers. G/ ir atbildējis arī uz jautājumu par paskaidrojumiem VID, proti, kāpēc VID ir apstiprināti visi darījumi, bet Finanšu policijā nē. Uz to /pers. G/ ir atbildējis, ka pirms došanās uz VID viņam zvanījis /pers. F/ un teicis, lai apstiprinu visus darījumus, ko esmu parakstījis *(lietas 5.sējums, 119.lapa)*.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. G/ liecināja, ka pildījis tirdzniecības menedžera un kurjera pienākumus SIA "Aplikata". Viņam piezvanījis uzņēmuma direktors un tā arī sācis tur strādāt. Direktors Latvijā nedzīvo, tāpēc zvanījis un informējis liecinieku par darāmajiem darbiem. Patstāvīgi pats nav pieņēmis nevienu lēmumu. Kad direktors nav devis uzdevumus, uzturējies birojā. Braucis arī uz Poliju, kādas desmit reizes. Uz Varšavu un otru pilsētu, kuras nosaukumu neatceras. Kad direktors zvanīja, nomājis automašīnu un braucis uz Varšavu, paņēma no turienes preci un veda uz otru pilsētu. Preci tur pārstrādāja un pēc 2-3 dienām atkal braucis uz Poliju, lai saņemtu preci. Sākotnēji paņēma lūžņus, bet pēc pārstrādes tie jau bija granulu veidā. Liecinieks to zināja, jo piedalījās svēršanas procesā Polijas "otrajā pilsētā". Kad epastā saņēmis atbildi, ka pārstrāde pabeigta, devies uz Poliju un pēc tam preces vedis /pers. A/. Visas desmit reizes bija vienādas – Vispirms bija jābrauc uz Varšavu, pēc tam uz "otru pilsētu" un tad uz Latviju. Zvanīja direktors un teica, ka pakaļ precei nāks cilvēki. Latvijā preci atdeva. Dokumentus parakstīja, jo tā lika direktors. Preci /pers. A/ piegādāja uz biroju Ģertrūdes un Avotu ielas stūrī aptuveni 3 reizes nedēļā, varbūt pat biežāk. /pers. A/ deva to preci, kas atvesta no Polijas. Liecinieks preci nesa pa daļām, jo pieļauj, ka vairāk nevarēja pārbaudīt. Bet, kurš lika nest pa daļām, neatceras. Pie /pers. A/ preci nogādāja maisā, kur iekšā bija iepakojumi – burciņas, kuras /pers. A/ birojā tika nosvērtas. Pārbaudē nav piedalījies, bet pēc tam dokumentos redzējis, ka ir zelts. SIA "Aplikata" rēķinus gatavojis pats.

Pārbaudot VID izdarītos secinājumus un izvērtējot konstatētās pretrunas, tiesa atzīst par pareizu atbildētāja apsvērumus, ka /pers. G/ tikai formāli ir apstiprinājis zelta iegādes un realizācijas darījumus, tostarp, pirmajā no paskaidrojumiem, kas pēc sava satura ir darījumus apstiprinošs. Taču jāņem vērā, ka Finanšu policijai sniegtajā liecībā /pers. G/ arī norādīja, ka darījumus apstiprināt viņam teicis /pers. F/, proti, no liecības Finanšu policijai izriet, ka /pers. G/ ir bijis tikai uzdevumu izpildītājs bez savas gribas, patstāvīgas spējas pieņemt lēmumus vai rīkoties. Izvērtējot paskaidrojumus un liecību, tiesa lielāku ticamību piešķir liecībai, kas sniegta Finanšu policijā, ievērojot arī to, ka, iespējams, policijai sniegtajā liecībā liecinieks ir vēlējies sevi pasargāt un mazinājis vai noliedzis savu lomu notikušajā, proti, pat tajā gadījumā liecības saturs un uzdotie jautājumi, uz kuriem atbildēts, liecina, ka /pers. G/ ir bijis izpildītājs, kura uzdevumos ietilpa braukt, kur viņam liek, un parakstīt visu, ko viņam liek citas personas, un kura liecība neapstiprina faktisku darījumu norisi ar zeltu. Vēl jo vairāk pretēji tiesas sēdē liecinātajam, tiesa lielāku ticamību piešķir Finanšu policijas liecībā teiktajam, ka dokumentus vienmēr gatavojuši citi, jo par to, ka tā bijis, liecina vairākas reizes uzdoti jautājumi un atbildes. Tas, ka tiesas sēdē /pers. G/ atkal visu apliecināja kā notikušu, liek domāt, ka viņam atkal ir ticis palūgts to izdarīt. Turklāt, noklausoties liecību, ir saprotams, ka koncentrēšanās atbildēs ir tieši uz apstiprināšanu. Tiklīdz tiek uzdoti kādi konkrētāki jautājumi par notikušo, liecinieks komunikācijā un verbāli kļūst izvairīgs, norāda, ka neatceras, ka, iespējams, jā, ka īsti nevar apgalvot un tamlīdzīgi. Turklāt, ja vērtē liecības sniegšanas laiku Finanšu policijā – 2015.gadā, un tiesas sēdē – 2018.gada 6.februārī, tad ticami ir tas, ka vairāk informācijas /pers. G/ atcerējās neilgu laiku pēc notikuma, nevis vēlāk. Tas nozīmē, ka lielāka ticamība piešķirama, piemēram, tam, ka /pers. G/ maisus dažas reizes saņēma Polijā, veda /pers. A/ un vaļā nevēra, nezinot, kas tajos atradās, nevis tam, ka /pers. G/ zināja, ko un kam ved, vairākas reizes veda zelta lūžņus no vienas Polijas pilsētas uz otru, lai tos pārstrādātu un pēc tam vestu /pers. A/. Tāpat lielāka ticamība piešķirama arī tam, ko tiesa jau norādīja, ka darījuma dokumentus gatavojuši citi, nevis /pers. G/. Un, ja tie bijuši pieteicējas ofisā, tad ir saprotams, ka arī šī nianse apliecina, ka pieteicēja ir bijusi iesaistīta fiktīvajos darījumos vairāk, nekā vēlas atklāt, un /pers. G/ tika izmantots, lai simulētu zelta darījumus. VID pareizi un detalizēti ir atklājis pretrunas liecībā un paskaidrojumos, tostarp, arī pretrunas tajā, ka /pers. A/ norāda, ka zelts bijis burciņās, bet /pers. G/ maisos sataustījis granulas.

VID ir izvērtējis arī ziņas no valsts SIA "Latvijas proves birojs" un ieguvis tā direktora /pers. AD/ paskaidrojumus, tostarp, par pārbaudes kārtību zelta granulām, no kā VID secinājis, ka zelta granulas netiek marķētas, tām nevar noteikt, vai tām jau ir veiktas pārbaudes, un ka pieteicējai bija iespēja nest uz VSIA "Latvijas proves birojs" vienu un to pašu zeltu vairākas reizes, jo lietā nav neviena pierādījuma par zelta identificēšanu.

Paskaidrojumu par darījumiem ar zeltu sniegusi arī pieteicējas darbiniece /pers. AE/, kura 2015.gada 12.marta paskaidrojumā norāda, ka 26.11.2014, plkst.8.00 no rīta uzņēmuma juridiskās adreses vietā Ģertrūdes ielā 66 satikusi SIA "Aplikata" darbinieku /pers. G/, kurš personīgi atnesa preci. Pēc preces saņemšanas to nosvērusi uz svariem, sastādījusi līguma pielikumu, kurā norādīju preces svaru, fiksācijas cenu un summu. Visus dokumentus, arī līgumu, /pers. G/ parakstīja uz vietas. Pēc dokumentu parakstīšanas /pers. AE/ devusies uz Latvijas Proves biroju, nodot preci analīzei. Pēc tam saņemto rēķinu apmaksājis valdes loceklis. Pēc analīzes rezultātiem aicināta ierasties ap 16.00. Ieradusies pēc preces, parakstījusi pieņemšanas – nodošanas kvīti. Pēc tam prece pārvietota uz ofisu, ievietota seifā un reģistrēta preču kustības uzskaites reģistrā. Visus dokumentus, saistītus ar preču nodošanu-pieņemšanu, parakstīja valdes loceklis *(lietas 4.sējums, 264.lapa)*.

Atbilstoši VID secinājumiem, minētais ir pretrunā ar dokumentiem, kas noformēti par 26.11.2014. darījumiem *(lietas 2.sējums, 214.-219.lapa)*, jo dokumentus /pers. AE/ nav parakstījusi, līdz ar ko nav pierādījumu, ka /pers. AE/ būtu preces no /pers. G/ saņēmusi.

[9] VID pamatoti ir veicis pārbaudes arī pār darījumiem, ko savās PVN deklarācijās norādījusi SIA "Aplikata" attiecīgajā periodā, proti, tā deklarējusi zelta iegādi no Polijas uzņēmuma "Dalorit" Sp.zo.o., zelta pārstrādi Polijas uzņēmumā P.W. "Climapol Dariusz Chudzicki", zelta realizāciju pieteicējai un Čehijas uzņēmumam "Poligraf" s.r.o., kā arī platīna iegādi no SIA "Mapaer" un piegādi "Poligraf" s.r.o. un investīciju zelta iegādi no "Poligraf" s.r.o. un piegādi SIA "Mapaer".

Vispirms kā būtisks apstāklis jānorāda arī tas, ka VID pārbaude konkrētajam nodokļu maksātājam izpaudusies arī kā nodokļu kontroles pasākums – audits, kas SIA "Aplikata" veikts par periodu no 2014.gada 1.novembra līdz 2015.gada 31.martam, aptverot pieteicējai pārbaudāmo periodu. SIA "Aplikata" audita lēmums pieņemts 2016.gada 2.septembrī un ir stājies spēkā *(lietas 5.sējums, 50.-99.lapa)*, jo nav ticis apstrīdēts un pārsūdzēts. Turklāt auditā SIA "Aplikata" nav atzīti darījumi ar pieteicēju, kas nozīmē, ka arī patstāvīgā procesā un patstāvīgi nodokļu administrācijas darbinieki arī ir nonākuši pie secinājuma par SIA "Aplikata" darbības fiktīvo raksturu, kas aptver arī sadarbību starp SIA "Aplikata" un pieteicēju. Tā kā lēmums ir stājies spēkā, pieteicējas auditā pamatošanai ir izmantoti arī pierādījumi no SIA "Aplikata" audita, kas tiesas vērtējumā ir pamatoti, jo arī minētie dokumenti ir rakstveida pierādījumi, kas, lai arī iegūti citā procesā, ir attiecināmi uz izskatāmo jautājumu un ir vērtējami.

VID pārbaužu ietvaros ir nosūtījis pieprasījumu Polijas nodokļu administrācijai par "Dalorit" Sp.z.o.o. *(lietas 5.sējums, 157.-168.lapa, 182.-185.lapa),* no kā izriet, ka Polijas nodokļu administrācija uzskata šī komersanta darījumus par fiktīviem un tādiem, kas tikai simulēja preču kustību, neapstiprinot šī komersanta darījumus ar SIA "Aplikata". Minētais kopsakarā ar /pers. G/ paskaidrojumiem par braucieniem uz Poliju liek piešķirt ticamību šiem apgalvojumiem un atzīt par pareiziem VID apsvērumus šajā sakarā.

Tāpat pārbaude veikta arī pār uzņēmumu, kurš norādīts kā pakalpojumu sniedzējs SIA "Aplikata", un informācijas pieprasījums no Polijas nodokļu administrācijas par *P.W.Climapol Dariusz Chudzicki* darījumus neapstiprināja, nespējot tos pārbaudīt. Tāpat tika norādīts, ka /pers. D/ izvairījās no saziņas ar nodokļu administrāciju un nodokļu maksātāja grāmatvedībā nav dokumentu par nodokļu rēķiniem. Saziņā ar vietējās nodokļu administrācijas datorsistēmām /pers. D/nebija darbinieku *(lietas 5.sējums, 169.-177.lapa)*. Lai arī auditā ir iegūta virkne darījumu dokumentu, tie neapstiprina faktisku darījumu norisi, jo, kā paskaidroja /pers. G/, tad viņš parakstīja visu, ko viņam deva un ko lika parakstīt, līdz ar to viņa paraksta esības fakts uz darījuma dokumentiem neapstiprina ne darījuma faktisku noslēgšanas brīdi, ne darījuma saturu. Minētais izskaidro arī VID norādītās pretrunas par to, ka darījuma dokumentos starp SIA "Aplikata" un P.W. "Climapol Dariusz Chudzicki" ir tādas neatbilstības kā vispusīgu ziņu par piegādēm trūkums, nav pietiekama kravas apraksta un, neskatoties uz to, ka piegādes it kā veikusi SIA "Aplikata", dokumenti sastādīti poļu valodā. Turklāt gan /pers. G/ paskaidrojumi par braucienu biežumu un no SIA "Pronlogistic" iegūtie pierādījumi *(lietas 2.sējums, 93.-101.lapa)* neapstiprina attiecīgajā periodā arī brauciena un transportlīdzekļa esību. Turklāt liecībā Finanšu policijai /pers. G/ vispār norādīja, ka notikuši tikai daži no norādītajiem braucieniem, kā arī apšaubīja, ka maisos atradās zelts.

Minētais pamatoti VID ir licis secināt, ka notikusi formāla dokumentu noformēšana par darījumiem ar zeltu, kur kā starpnieks izmantota SIA "Aplikata", un kur kā viens no ķēdes dalībniekiem ir pieteicēja. VID rīcībā esošā informācija un pierādījumi neapliecina pārbaudīto darījumu faktisko esību. Turklāt arī tiesai nav šaubu, ka pat tajā gadījumā, ja nebūtu pierādījumu par to, ka pieteicēja zināja, kādos darījumos ir iesaistījusies, tad pierādījumu kopums neapšaubāmi liecina, ka pieteicējai par to vajadzēja zināt, kas arī ir patstāvīgs pamats priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību liegšanai.

Tādējādi pamatoti un pareizi ir VID apsvērumi, liedzot pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības zelta iegādes un ar to saistītos darījumos.

[10] Pieteicējai korekcijas nodokļa aprēķinos veiktas arī realizācijas darījumos, kuros piemērota 0% PVN likme, kā to noteic Pievienotās vērtības nodokļa likuma 43.panta ceturtā daļa, no kuras izriet priekšnoteikumi šīs likmes piemērošanai, un viens no tiem ir piegādes fakta esība.

Pieteicēja realizācijas darījumus norādījusi kā piegādātus Dānijas uzņēmumam "Norman – Technics" K/S. Lietā arī par minēto darījumu apjomu nav strīda, ka ir noformēti dokumenti, kas attiecināmi uz darījumu esību starp pieteicēju un SIA "Norman – Technics" K/S, taču atbildē uz informācijas pieprasījumu no Dānijas nodokļu administrācijas par pieteicēju un "Norman – Technics" *(lietas 5.sējums, 215.-238.lapa)* nav saņemti darījumus apstiprinoši pierādījumi. Dānijas nodokļu administrācija norāda, ka nav iesniegti dokumenti par zelta pārstrādi investīciju zeltā, par pārvadājumu starp lidostu un preces pircēju, par zelta reālu esību un pārdošanu "Javier International Limited" vai "W-Time Consulting Ltd", bet ir notikusi tikai naudas plūsma *(lietas 5.sējums, 238.lapa)*. Tas, ka pieteicēja norādījusi, ka tiek nosūtīts zelts un noformējusi dokumentus *(lietas 4.sējums, 80.-90.lapa)*, šajos apstākļos nav pietiekami darījumu faktiskas norises apstiprināšanai, jo nevienā no darījuma posmiem nevienai neitrālai (neieinteresētai) personai nebija jāveic pārbaude, kas ļautu pārliecināties par to, kas bija sūtījumos, tostarp, vai tas bija zelts.

Tādējādi VID no pierādījumu kopuma pareizi ir secinājis, ka pieteicēja iegrāmatoja darījumus ar SIA "Aplikata" un "Norman – Technics" K/S, kas pēc savas būtības ir mākslīgi darījumi, un pieteicēja to ir zinājusi. Visi VID Lēmumā ietvertie apsvērumi to kopsakarā un kopsakarā ar iegūtajiem pierādījumiem ir pareizi un atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un tiesu praksei. Par pareiziem atzīstami arī VID veiktie aprēķini un nodokļu korekcijas, tostarp, attiecībā uz soda naudu, kas noteikta saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo, otro, trešo un piekto daļu.

Tādējādi VID Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „/nosaukums/" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2017.gada 7.marta lēmuma Nr.30.2-22.8/1409 „Par SIA „/nosaukums/" sūdzības izskatīšanu" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese E.Apīne